

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13425 *Llei orgànica 9/2013, de 20 de desembre, de control del deute comercial al sector públic.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

La salvaguarda de l'estabilitat pressupostària va ser un instrument imprescindible per aconseguir la consolidació fiscal que va permetre a Espanya accedir a la Unió Econòmica i Monetària i va ser recollida posteriorment en diferents lleis. En el mateix sentit, el Pacte d'estabilitat i creixement té com a finalitat prevenir l'aparició d'un dèficit pressupostari excessiu en la zona euro, i donar així confiança en l'estabilitat econòmica i garantir una convergència sostinguda de les economies dels estats membres.

En aquest context, la reforma de l'article 135 de la Constitució espanyola ha servit per garantir el principi d'estabilitat pressupostària, vinculant totes les administracions públiques en la seva consecució, així com la sostenibilitat econòmica i social del nostre país, a la vegada que ha reforçat el compromís d'Espanya amb la Unió Europea.

En desplegament de l'esmentat article 135 de la Constitució, es va aprovar la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, que ha suposat una fita fonamental, per molts motius, entre d'altres perquè reforça el principi d'estabilitat pressupostària per tal que tingui un valor veritablement estructural per a l'economia, i perquè incorpora la sostenibilitat financera com a principi rector de l'actuació economicofinancera de totes les administracions públiques, tant de l'Estat com de les comunitats autònomes, corporacions locals i Seguretat Social.

Dos principis, l'estabilitat pressupostària i la sostenibilitat financera del sector públic, s'eleven, en el nostre ordenament jurídic, a pilars fonamentals del creixement econòmic i benestar social.

La sostenibilitat financera, entesa com capacitat d'assumir compromisos de despeses presents i futures, té un enemic en el descontrol del deute. L'augment desmesurat del deute del sector públic llasta el creixement econòmic, ja que compromet recursos futurs i hipoteca ingressos venidors.

La Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, aborda el control de l'endeutament, i limita el volum del deute públic, però l'endeutament del sector públic no només es reflecteix en el volum del seu deute financer, sinó també en el seu deute comercial. Limitar el control de l'endeutament al deute públic financer és obviar una de les expressions més rellevants de l'endeutament, el deute comercial. La sostenibilitat financera no és només el control del deute públic financer, sinó també és el control del deute comercial.

Les administracions públiques estan obligades a pagar en trenta dies als seus proveïdors. Tanmateix, el deute comercial considerat com el volum de deute pendent de pagament als proveïdors de les administracions públiques reflecteix un notable retard en el pagament als proveïdors, amb el perjudici que això suposa tant per al sector privat com per a les administracions públiques. Una morositat més elevada genera un deute comercial més elevat, la qual cosa a mitjà termini posa en risc el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària i límits de deute públic, així com la capacitat d'assumir

compromisos de despeses presents i futurs dins d'aquests límits. Per tant, afecta els principis d'estabilitat i sostenibilitat.

La morositat pública concerneix tant el sector públic com el privat. Per al sector privat, es generen efectes negatius atès que la morositat de les administracions públiques genera costos de transacció i de finançament per als seus proveïdors, la qual cosa causa un efecte de transmissió de la morositat en la cadena de producció, amb les consegüents pèrdues d'eficiència i competitivitat per al conjunt de l'economia. Per tant, el que comença sent morositat pública acaba sent, també, morositat privada.

Per al sector públic, els efectes negatius es manifesten especialment en l'afectació a la sostenibilitat financera, ja que, a més del sobrecost que suposa pagar tard amb interessos de demora, es genera un compromís més gran de despesa per a un futur, amb el seu desplaçament temporal, fet que compromet disposar de recursos futurs. Una morositat més elevada genera un deute comercial més gran; un deute comercial més gran porta a una menor sostenibilitat financera, i per tant a la inestabilitat pressupostària.

D'acord amb el que s'ha exposat, aquesta reforma amplia el concepte de deute públic per millorar la protecció de tots els creditors. Aquests nous límits a l'endeutament públic, com a part essencial del principi de sostenibilitat financera, tenen el seu fonament a l'article 135 de la Constitució que, d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional, actua com a límit a l'autonomia financera. No obstant això, se segueixen mantenint algunes diferències entre creditors, ja que la prioritat absoluta de pagament de deute públic que es preveu a l'article 135.3 de la Constitució és aplicable, en sentit estricte, únicament al deute financer.

Tal com recull en el seu informe la Comissió per a la reforma de les administracions públiques, el desafiament de controlar el deute comercial i eradicar la morositat de les administracions públiques exigeix crear un instrument, automàtic, de fàcil aplicació, perquè el seu seguiment permeti un control generalitzat i eficaç, que sigui comprensible tant per a les administracions públiques com per als ciutadans i sobretot que sigui públic. Amb aquest propòsit s'introdueix el període mitjà de pagament com a expressió del volum del deute comercial, de manera que totes les administracions públiques, en aplicació del principi de transparència, han de fer públic el seu període mitjà de pagament, i s'avança en la seva reducció mitjançant un sistema estructural, progressiu i automàtic de mesures.

Per aconseguir aquests objectius la Llei s'estructura en dos articles. El primer, que consta de setze apartats, modifica la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, per ampliar el concepte del principi de sostenibilitat financera que ara també inclou el control del deute comercial, la qual cosa evita posar en risc en el mitjà termini l'estabilitat pressupostària i la sostenibilitat de les finances públiques.

Es crea l'obligació de les administracions públiques de fer públic el seu període mitjà de pagament a proveïdors, i es genera una eina de seguiment del deute comercial, de fàcil comprensió, que permet seguir-ne l'evolució. Internament, les administracions han d'incloure en els seus plans de tresoreria informació relativa al pagament a proveïdors, de manera que la gestió financera s'alineï amb la protecció dels proveïdors.

Això es completa amb mesures que cada administració ha d'aplicar unilateralment quan detecti períodes mitjans de pagament que superin els límits permesos. Seguidament, per a les comunitats autònomes es preveuen noves mesures preventives, correctives i coercitives destinades a garantir el cobrament pels proveïdors, i que el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ha d'aplicar, com són: la quantificació en el pla de tresoreria de mesures de reducció de despesa o augment d'ingressos que s'han d'adoptar per reduir el període mitjà de pagament a proveïdors, la determinació de l'import dels seus recursos que s'ha de destinar al pagament de proveïdors o la possibilitat de retenir els recursos dels règims de finançament aplicables perquè el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques pagui directament als proveïdors.

D'altra banda, en el cas de les corporacions locals, s'estableix que l'òrgan interventor serà l'encarregat de controlar el compliment del període mitjà de pagament, i es preveu un control especial de les corporacions locals compreses en l'àmbit subjectiu que defineixen els articles 111 i 135 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals,

aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març. Amb això s'avança en el protagonisme dels interventors en el control de la sostenibilitat local en garantia dels proveïdors.

Cal destacar que també s'inclouen altres modificacions a la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, per millorar l'automatisme en el seguiment i el control del compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària i de deute públic i la regla de despesa, així com es transposa parcialment la Directiva 2011/85/UE del Consell, de 8 de novembre de 2011, sobre els requisits aplicables als marcs pressupostaris dels estats membres, i s'incorporen també modificacions sobre el principi de responsabilitat i la responsabilitat per incompliment de normes de dret de la Unió Europea o de tractats i convenis internacionals dels quals Espanya sigui part.

La Llei, a l'article segon, modifica la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, i estableix un nou límit, més flexible, a les retencions o deduccions mensuals que pot fer l'Estat dels recursos del sistema de finançament, en el cas d'incompliment del període mitjà de pagament a proveïdors establert.

També s'introdueixen diverses disposicions addicionals sobre la publicació del període mitjà de pagament als proveïdors, mesures de suport a l'esdeveniment d' excepcional interès públic «Campionat del Món de Vela Olímpica Santander 2014» i control d'entitats d'administracions públiques no subjectes a auditoria.

S'inclou una disposició transitòria nova relativa a l'aplicació en el temps de les normes modificades del Text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant.

Finalment, s'introdueixen diverses disposicions finals, que es refereixen a la modificació de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat de l'Estat; a la modificació del Text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant; a la modificació de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern; sobre importacions de productes d'avituellament a les Illes Canàries que es destinin al seu subministrament a determinats vaixells i aeronaus; sobre el caràcter ordinari de determinades disposicions; sobre transposició del dret de la Unió Europea; i a l'entrada en vigor de la Llei, tant amb caràcter general com respecte a la modificació del Text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant i la disposició transitòria que afecta aquesta reforma de la Llei esmentada.

Article primer. *Modificació de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.*

La Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, queda modificada en els termes següents:

U. L'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Principi de sostenibilitat financera.*

1. Les actuacions de les administracions públiques i altres subjectes compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei estan subjectes al principi de sostenibilitat financera.

2. S'entén per sostenibilitat financera la capacitat per finançar compromisos de despesa presents i futurs dins dels límits de dèficit, deute públic i morositat de deute comercial de conformitat amb el que estableixen aquesta Llei, la normativa sobre morositat i la normativa europea.

S'entén que hi ha sostenibilitat del deute comercial quan el període mitjà de pagament als proveïdors no superi el termini màxim que preveu la normativa sobre morositat.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 8 queda redactat de la manera següent:

«1. Les administracions públiques que incompleixin les obligacions contingudes en aquesta Llei, així com les que provoquin o contribueixin a produir l'incompliment dels compromisos assumits per Espanya d'acord amb la normativa europea o les disposicions contingudes en tractats o convenis internacionals dels quals Espanya sigui part, han d'assumir en la part que els sigui imputable les responsabilitats que de tal incompliment s'hagin derivat.

En el procés d'assumpció de responsabilitat a què es refereix el paràgraf anterior s'ha de garantir, en tot cas, l'audiència de l'administració o entitat afectada.»

Tres. S'inclou un nou apartat 6 a l'article 13 amb la redacció següent:

«6. Les administracions públiques han de publicar el seu període mitjà de pagament a proveïdors i disposar d'un pla de tresoreria que ha d'incloure, almenys, informació relativa a la previsió de pagament a proveïdors de manera que es garanteixi el compliment del termini màxim que fixa la normativa sobre morositat. Les administracions públiques han de vetllar per l'adequació del seu ritme d'assumpció de compromisos de despesa a l'execució del pla de tresoreria.

Quan el període mitjà de pagament d'una administració pública, d'acord amb les dades publicades, superi el termini màxim que preveu la normativa sobre morositat, l'Administració ha d'incloure, en l'actualització del seu pla de tresoreria immediatament posterior a la publicació esmentada, com a part d'aquest pla el següent:

a) L'import dels recursos que dedica mensualment al pagament a proveïdors per poder reduir-ne el període mitjà de pagament fins al termini màxim que fixa la normativa sobre morositat.

b) El compromís d'adoptar les mesures quantificades de reducció de despeses, increment d'ingressos o altres mesures de gestió de cobraments i pagaments, que li permeti generar la tresoreria necessària per reduir el seu període mitjà de pagament a proveïdors fins al termini màxim que fixa la normativa sobre morositat.»

Quatre. Es modifiquen els apartats tres, quatre i cinc de l'article 17, que queden redactats en els termes següents:

«3. Abans del 15 d'abril de cada any, el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques ha d'eleva al Govern un primer informe sobre el grau de compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària i de deute públic i de la regla de despesa de l'exercici immediatament anterior, així com de l'evolució real de l'economia i les desviacions respecte de la previsió inicial continguda a l'informe al qual es refereix l'article 15.5 d'aquesta Llei. Aquest informe s'ha d'elaborar sobre la base de la informació que, en aplicació de la normativa europea, s'hagi de remetre a les autoritats europees i a l'hora de valorar el compliment s'ha de tenir en compte un marge raonable que pugui cobrir les variacions respecte de l'informe que preveu l'apartat següent derivades del calendari de disponibilitat de les dades.

4. Abans del 15 d'octubre de cada any, el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques ha d'eleva al Govern un segon informe sobre el grau de compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària i de deute públic i de la regla de despesa de l'exercici immediatament anterior, així com de l'evolució real de l'economia i les desviacions respecte de la previsió inicial continguda a l'informe al qual es refereix l'article 15.5 d'aquesta Llei. Per a l'elaboració d'aquest informe s'ha de tenir en compte la informació que, en aplicació de la normativa europea, s'hagi de remetre a les autoritats europees i la informació actualitzada remesa per les comunitats autònomes al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Aquest informe també ha d'incloure una previsió sobre el grau de compliment en l'exercici corrent, coherent amb la informació que es remeti a la Comissió Europea d'acord amb la normativa europea.

5. El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques ha d'informar el Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes i la Comissió Nacional d'Administració Local, en els seus àmbits respectius de competència, sobre el grau de compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària, de deute públic i de la regla de despesa.

Els informes a què es refereix aquest article s'han de publicar per a coneixement general.»

Cinc. L'article 18 queda redactat de la manera següent:

«Article 18. *Mesures automàtiques de prevenció.*

1. Les administracions públiques han de fer un seguiment de les dades d'execució pressupostària i ajustar la despesa pública per garantir que al moment del tancament de l'exercici no s'incompleix l'objectiu d'estabilitat pressupostària.

2. Quan el volum de deute públic se situï per damunt del 95% dels límits establerts a l'article 13.1 d'aquesta Llei per a cada Administració Pública, les úniques operacions d'endeutament permeses a l'Administració Pública corresponent seran les de tresoreria.

3. Els mecanismes de revaloració i ajust que siguin necessaris per garantir l'equilibri pressupostari i la sostenibilitat financera del sistema de Seguretat Social s'han d'establir mitjançant una norma amb rang de llei. El Govern ha de fer un seguiment de l'aplicació dels mecanismes de revaloració i ajust del sistema de pensions, amb la finalitat de vetllar per l'equilibri pressupostari i la sostenibilitat financera del sistema de Seguretat Social.

4. El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ha de fer un seguiment del compliment dels períodes mitjans de pagament a proveïdors de les comunitats autònomes.

Quan el període mitjà de pagament als proveïdors de la comunitat autònoma superi en més de 30 dies el termini màxim de la normativa de morositat durant dos mesos consecutius a comptar de l'actualització del seu pla de tresoreria d'acord amb el que preveu l'article 13.6, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ha de formular una comunicació d'alerta i indicar l'import que ha de dedicar mensualment al pagament a proveïdors i les mesures quantificades de reducció de despeses, increment d'ingressos o altres mesures de gestió de cobraments i pagaments, que ha d'adoptar de manera que li permeti generar la tresoreria necessària per reduir el seu període mitjà de pagament a proveïdors. La comunitat autònoma ha d'incloure tot això en el seu pla de tresoreria el mes següent a l'esmentada comunicació d'alerta.

Una vegada que el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques faci la comunicació d'alerta a què es refereix el paràgraf anterior, els seus efectes es mantenen fins que la comunitat autònoma compleixi el termini màxim de pagament que preveu la normativa de morositat.

5. L'òrgan interventor de la corporació local ha de fer el seguiment del compliment del període mitjà de pagament a proveïdors.

En el cas de les corporacions locals incloses en l'àmbit subjectiu que defineixen els articles 111 i 135 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, quan l'òrgan interventor detecti que el període mitjà de pagament de la corporació local supera en més de 30 dies el termini màxim de pagament que preveu la normativa de morositat durant dos mesos consecutius a comptar de l'actualització del seu pla de tresoreria d'acord amb el que preveu l'article 13.6, ha de formular una comunicació d'alerta, en el termini de quinze dies des que ho detecti, a l'Administració que tingui atribuïda la tutela financera de les corporacions locals i a la junta de govern de la corporació local. L'Administració que tingui atribuïda la tutela financera pot establir mesures quantificades de reducció de despeses, increment d'ingressos o altres mesures de gestió de cobraments i pagaments, que

la corporació local ha d'adoptar de manera que li permeti generar la tresoreria necessària per a la reducció del seu període mitjà de pagament a proveïdors. Quan sigui la comunitat autònoma qui tingui atribuïda l'esmentada tutela financera ha d'informar d'aquelles actuacions el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Si aplicades les mesures anteriors persisteix la superació en més de 30 dies del termini màxim de pagament previst a la normativa de morositat l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat pot procedir, prèvia comunicació de la comunitat autònoma en cas que aquesta tingui la tutela financera de la corporació local, a la retenció de recursos derivats de la participació en tributs de l'Estat per satisfer les obligacions pendents de pagament que les corporacions locals tinguin amb els seus proveïdors. Per a això, s'ha d'obtenir de la corporació local la informació necessària per quantificar i determinar la part del deute comercial que es pagarà amb càrrec als recursos esmentats.»

Sis. L'article 20 queda redactat en els termes següents:

«Article 20. *Mesures automàtiques de correcció.*

1. En el cas en què el Govern, d'acord amb els informes a què es refereix l'article 17 d'aquesta Llei, constati que hi ha incompliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, de deute públic o de la regla de despesa, totes les operacions d'endeutament de la comunitat autònoma incomplidora necessiten autorització de l'Estat mentre persisteixi l'incompliment esmentat. Aquesta autorització es pot fer de manera gradual per trams i és preceptiva fins que el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques constati que ha complert els objectius d'estabilitat pressupostària, de deute públic i regla de despesa.

Una vegada que el pla economicofinancer presentat per la comunitat autònoma per incompliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, de l'objectiu de deute públic o de la regla de despesa hagi estat considerat idoni pel Consell de Política Fiscal i Financera, les operacions de crèdit a curt termini que no siguin considerades finançament exterior no necessiten autorització de l'Estat.

2. En els casos d'incompliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària o de deute públic de les corporacions locals incloses en l'àmbit subjectiu definit en els articles 111 i 135 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, totes les operacions d'endeutament a llarg termini de la corporació local incomplidora necessiten autorització de l'Estat o si s'escau de la comunitat autònoma que tingui atribuïda la tutela financera.

3. En els supòsits d'incompliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, de deute públic o de la regla de despesa, la concessió de subvencions o la subscripció de convenis per part de l'Administració central amb comunitats autònomes incomplidores necessita, amb caràcter previ a la seva concessió o subscripció, informe favorable del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Les lleis de pressupostos generals de l'Estat han d'establir els criteris que han de servir de base per a l'emissió de l'informe que regula aquest apartat, que en tot cas ha de tenir en compte el grau d'execució de les mesures que ha d'aplicar la comunitat autònoma per corregir la situació d'incompliment.

4. Les mesures que preveuen els apartats anteriors també s'apliquen en cas de formulació de l'advertència prèvia que preveu l'article 19 d'aquesta Llei.

5. Quan el període mitjà de pagament als proveïdors de la comunitat autònoma superi en més de 30 dies el termini màxim de la normativa de morositat durant dos mesos consecutius a comptar de l'actualització del seu pla de tresoreria d'acord amb el que preveu l'article 18.4, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ho ha de comunicar a la comunitat autònoma indicant que a partir d'aquest moment:

a) Totes les modificacions pressupostàries que comportin un augment net de la despesa no financera de la comunitat autònoma i que, d'acord amb la normativa

autònoma vigent, no es financin amb càrrec al fons de contingència o amb baixa en altres crèdits, requereixen l'adopció d'un acord de no-disponibilitat de la mateixa quantia, del qual s'ha d'informar el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques amb indicació del crèdit afectat, la mesura de despesa que el sustenta i la modificació pressupostària origen d'aquesta.

b) Totes les seves operacions d'endeutament a llarg termini requereixen l'autorització de l'Estat. Aquesta autorització es pot fer de manera gradual per trams.

c) La comunitat autònoma ha d'incloure en l'actualització del seu pla de tresoreria immediatament posterior noves mesures per complir el termini màxim de pagament que preveu la normativa de morositat.

6. Si aplicades les mesures que preveu l'apartat 5 anterior, el període mitjà de pagament als proveïdors de la comunitat autònoma supera en més de 30 dies el termini màxim de la normativa de morositat durant dos mesos consecutius a comptar de l'actualització del seu pla de tresoreria que esmenta la lletra c) de l'apartat 5 anterior, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ha d'iniciar el procediment de retenció dels imports a satisfer pels recursos dels règims de finançament per pagar directament als proveïdors. Per a això, s'ha d'obtenir de la comunitat autònoma la informació necessària per quantificar i determinar la part del deute comercial que s'ha de pagar amb càrrec als recursos esmentats i s'ha de comunicar al Consell de Política Fiscal i Financera per al seu coneixement.

7. Les mesures que preveuen els apartats 5 i 6 anteriors s'han de mantenir fins que la comunitat autònoma compleixi el termini màxim de pagament que preveu la normativa de morositat durant sis mesos consecutius.»

Set. L'apartat primer de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«1. En cas d'incompliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, de l'objectiu de deute públic o de la regla de despesa, l'administració incomplidora ha de formular un pla economicofinancer que permeti l'any en curs i el següent el compliment dels objectius o de la regla de despesa, amb el contingut i l'abast que preveu aquest article.»

Vuit. L'article 25 queda redactat de la manera següent:

«Article 25. *Mesures coercitives.*

1. En cas de falta de presentació, de falta d'aprovació o d'incompliment del pla economicofinancer o del pla de reequilibri, o quan el període mitjà de pagament als proveïdors de la comunitat autònoma superi en més de 30 dies el termini màxim de la normativa de morositat durant dos mesos consecutius a comptar de la comunicació que preveu l'article 20.6, l'Administració pública responsable ha de:

a) Aprovar, en el termini de 15 dies des que es produeixi l'incompliment, la no-disponibilitat de crèdits i efectuar la retenció de crèdits corresponent, que garanteixi el compliment de l'objectiu establert. L'acord esmentat ha de detallar les mesures de reducció de despesa corresponents i identificar el crèdit pressupostari afectat, i no pot ser revocat durant l'exercici pressupostari en què s'aprovi o fins a l'adopció de mesures que garanteixin el compliment de l'objectiu establert, ni donar lloc a un increment de la despesa registrada en comptes auxiliars, i a aquests efectes la informació esmentada ha de ser objecte d'un seguiment específic. Així mateix, quan sigui necessari per donar compliment als compromisos de consolidació fiscal amb la Unió Europea, les competències normatives que s'atribueixen a les comunitats autònomes en relació amb els tributs cedits passen a ser exercides per l'Estat.

b) Constituir, quan ho sol·liciti el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, un dipòsit amb interessos en el Banc d'Espanya equivalent al 0,2% del seu producte interior brut nominal. El dipòsit ha de ser cancel·lat en el moment en què s'apliquin les mesures que garanteixin el compliment dels objectius.

Si en el termini de 3 mesos des de la constitució del dipòsit no s'ha presentat o aprovat el pla, o no s'han aplicat les mesures, el dipòsit no merita interessos. Si transcorregut un nou termini de 3 mesos persisteix l'incompliment es pot acordar que el dipòsit es convertirà en multa coercitiva.

2. Si no s'adopta alguna de les mesures que preveu l'apartat a) anterior o en cas que aquestes resultin insuficients el Govern pot acordar l'enviament, sota la direcció del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, d'una comissió d'experts per valorar la situació economicopressupostària de l'administració afectada. Aquesta comissió pot sol·licitar, i l'administració corresponent està obligada a facilitar-ho, qualsevol dada, informació o antecedent respecte a les partides d'ingressos o despeses. La comissió ha de presentar una proposta de mesures i les seves conclusions s'han de fer públiques en una setmana. Les mesures proposades són de compliment obligatori per a l'administració incomplidora.»

Nou. Es modifica l'article 27, que queda redactat de la manera següent:

«Article 27. *Instrumentació del principi de transparència.*

1. Els pressupostos de cada administració pública s'han d'acompanyar de la informació necessària per relacionar el saldo resultant dels ingressos i despeses del pressupost amb la capacitat o necessitat de finançament calculada de conformitat amb les normes del Sistema europeu de comptes nacionals i regionals.

2. Abans de l'1 d'octubre de cada any, les comunitats autònomes i corporacions locals han de remetre al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques informació sobre les línies fonamentals que han de contenir els seus pressupostos, als efectes de donar compliment als requeriments de la normativa europea.

3. El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques pot sol·licitar a les comunitats autònomes i les corporacions locals la informació necessària per garantir el compliment de les previsions d'aquesta Llei, així com per atendre qualsevol altre requeriment d'informació exigint per la normativa comunitària.

La informació subministrada ha de contenir, com a mínim, els documents següents en funció del període considerat:

a) Informació dels projectes de pressupostos inicials o dels estats financers inicials, amb indicació de les línies fonamentals que es prevegin en els documents esmentats.

b) Pressupost general o si s'escau estats financers inicials, i comptes anuals de les comunitats autònomes i les corporacions locals.

c) Liquidacions d'ingressos i despeses, o si s'escau balanç i compte de resultats, de les corporacions locals en els termes que es despleguin reglamentàriament.

d) Liquidacions mensuals d'ingressos i despeses de les comunitats autònomes.

e) Amb caràcter no periòdic, detall de totes les corporacions dependents de les comunitats autònomes i corporacions locals incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei.

f) Qualsevol altra informació necessària per calcular l'execució pressupostària en termes de comptabilitat nacional.

4. La concreció, procediment i termini de remissió de la informació a subministrar per comunitats autònomes i corporacions locals, així com la documentació que sigui objecte de publicació per a coneixement general, han de ser objecte de desplegament per ordre del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, amb l'informe previ del Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes i de la Comissió Nacional d'Administració Local, en els seus àmbits respectius.

5. Amb la finalitat de donar compliment al principi de transparència i a les obligacions de publicitat derivades de les disposicions de la Llei, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques pot publicar informació economicofinancera de les administracions públiques amb l'abast, metodologia i periodicitat que es determini de conformitat amb els acords i normes nacionals i les disposicions comunitàries.

6. Les administracions públiques i totes les seves entitats i organismes vinculats o dependents han de fer públic el seu període mitjà de pagament als proveïdors en els termes que s'estableixin per ordre del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

7. L'incompliment de les obligacions de transparència i de subministrament d'informació, tant pel que fa als terminis establerts com al contingut i la idoneïtat correctes de les dades o el mode d'enviament derivades de les disposicions d'aquesta Llei pot comportar la imposició de les mesures que preveu l'article 20.»

Deu. Es modifica l'article 29, que queda redactat de la manera següent:

«Article 29. *Pla pressupostari a mitjà termini.*

1. S'ha d'elaborar un pla pressupostari a mitjà termini que s'ha d'incloure en el Programa d'estabilitat, en el qual s'ha d'emmarcar l'elaboració dels pressupostos anuals i a través del qual s'ha de garantir una programació pressupostària coherent amb els objectius d'estabilitat pressupostària i de deute públic i de conformitat amb la regla de despesa.

2. El pla pressupostari a mitjà termini ha d'abraçar un període mínim de tres anys i contenir, entre altres paràmetres:

a) Els objectius d'estabilitat pressupostària, de deute públic i la regla de despesa de les respectives administracions públiques.

b) Les projeccions de les principals partides d'ingressos i despeses tenint en compte tant la seva evolució tendencial, és a dir, basada en polítiques no subjectes a modificacions, com l'impacte de les mesures previstes per al període considerat.

c) Els principals supòsits en els quals es basen les esmentades projeccions d'ingressos i despeses.

d) Una avaluació de com les mesures previstes poden afectar la sostenibilitat a llarg termini de les finances públiques.

3. Les projeccions adoptades en el pla pressupostari a mitjà termini s'han de basar en previsions macroeconòmiques i pressupostàries elaborades d'acord amb les metodologies i els procediments establerts en el procés pressupostari anual.

4. Qualsevol modificació del pla pressupostari a mitjà termini o desviació respecte d'aquest ha de ser explicada.»

Onze. Es modifica l'article 32, que queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *Destí del superàvit pressupostari.*

1. En el supòsit que la liquidació pressupostària se situï en superàvit, aquest s'ha de destinar, en el cas de l'Estat, comunitats autònomes, i corporacions locals, a reduir el nivell d'endeutament net sempre amb el límit del volum d'endeutament si aquest és inferior a l'import del superàvit a destinar a la reducció de deute.

2. En el cas de la Seguretat Social, el superàvit s'ha d'aplicar prioritàriament al Fons de Reserva, amb la finalitat d'atendre les necessitats futures del sistema.

3. Als efectes del que preveu aquest article s'entén per superàvit la capacitat de finançament segons el sistema europeu de comptes i per endeutament el deute públic als efectes del procediment de dèficit excessiu tal com es defineix en la normativa europea.»

Dotze. S'incorporen tres nous apartats 7, 8 i 9 a la disposició addicional primera amb la redacció següent:

«7. A partir de l'aplicació de les mesures que preveu l'apartat 5 de l'article 20, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques pot proposar a la comunitat autònoma el seu accés als mecanismes addicionals de finançament vigents. Si transcorregut un mes des de la proposta formulada pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, la comunitat autònoma no manifesta de manera justificada el seu rebuig, s'entén automàticament inclosa en el mecanisme addicional de finançament proposat. La comunitat autònoma només pot justificar el seu rebuig si acredita que pot obtenir la liquiditat i a un preu menor del que li proporciona el mecanisme proposat per l'Estat.

8. Si a partir de l'aplicació del que preveu l'article 18.5 les corporacions locals incloses en l'àmbit subjectiu definit en els articles 111 i 135 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals persisteixen en l'incompliment del termini màxim de pagament que preveu la normativa de morositat, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques pot determinar l'accés obligatori de la corporació local als mecanismes addicionals de finançament vigents.

9. Les operacions de crèdit que les comunitats autònomes concertin amb càrrec als mecanismes addicionals de finançament les condicions financeres de les quals hagin estat prèviament aprovades per la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics i el seu termini no sigui superior a deu anys queden exceptuades de l'autorització preceptiva del Consell de Ministres, i no els són aplicables les restriccions que preveuen l'apartat dos de l'article 14 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes i la disposició transitòria tercera d'aquesta Llei.

Excepcionalment, les limitacions de termini que recull la disposició transitòria tercera d'aquesta Llei poden no ser d'aplicació a les operacions de crèdit esmentades en el paràgraf anterior quan així ho apreciï el Consell de Ministres en les autoritzacions d'aquestes operacions.»

Tretze. La disposició addicional segona queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional segona. *Responsabilitat per incompliment de normes de dret de la Unió Europea o de tractats o de convenis internacionals dels quals Espanya sigui part.*

1. Les administracions públiques i qualssevol altres entitats esmentades a l'apartat 2 de l'article 2 d'aquesta Llei que, en l'exercici de les seves competències, incompleixin obligacions derivades de normes del dret de la Unió Europea o de tractats o convenis internacionals en què Espanya sigui part, i com a conseqüència el Regne d'Espanya sigui sancionat per les institucions europees, o condemnat per tribunals internacionals o per òrgans arbitrals, han d'assumir, en la part que els sigui imputable, les responsabilitats que es meritin d'aquest incompliment, de conformitat amb el que preveuen aquesta disposició i les de caràcter reglamentari que, en desplegament i execució d'aquesta, es dictin.

2. El Consell de Ministres, prèvia audiència de les administracions o entitats afectades, és l'òrgan competent per declarar les responsabilitats previstes en els apartats anteriors i acordar, si s'escau, la compensació o retenció dels deutes esmentats amb les quantitats que hagi de transferir l'Estat a l'Administració o entitat

responsable per qualsevol concepte, pressupostari i no pressupostari. En aquesta declaració s'han de tenir en compte els fets i fonaments continguts en la resolució de les institucions europees, dels tribunals internacionals o dels òrgans arbitrals i s'han de recollir els criteris d'imputació tinguts en compte per declarar la responsabilitat. L'acord s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

3. S'habilita el Govern per desplegar reglamentàriament el que estableix la present disposició, i regular les especialitats que siguin aplicables a les diferents administracions públiques i entitats a què es refereix l'apartat 1 d'aquesta disposició.»

Catorze. S'inclou una nova disposició addicional cinquena amb la redacció següent:

«Disposició addicional cinquena. *Termini de pagament a proveïdors.*

Les referències en aquesta Llei al termini màxim que fixa la normativa sobre morositat per al pagament a proveïdors s'entenen fetes al termini que estableixi en cada moment l'esmentada normativa vigent i que, en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Llei, és de trenta dies.»

Quinze. S'inclou una nova disposició addicional sisena amb la redacció següent:

«Disposició addicional sisena. *Regles especials per al destí del superàvit pressupostari.*

1. El que disposen els apartats següents d'aquesta disposició addicional és aplicable a les corporacions locals en les quals concorrin aquestes dues circumstàncies:

a) Que compleixin o no superin els límits que fixi la legislació reguladora de les hisendes locals en matèria d'autorització d'operacions d'endeutament.

b) Que presentin en l'exercici anterior simultàniament superàvit en termes de comptabilitat nacional i romanent de tresoreria positiu per a despeses generals, una vegada descomptat l'efecte de les mesures especials de finançament que s'instrumentin en el marc de la disposició addicional primera d'aquesta Llei.

2. L'any 2014, als efectes de l'aplicació de l'article 32, relatiu al destí del superàvit pressupostari, s'ha de tenir en compte el següent:

a) Les corporacions locals han de destinar, en primer lloc, el superàvit en comptabilitat nacional o, si és menor, el romanent de tresoreria per a despeses generals a atendre les obligacions pendents d'aplicar a pressupost comptabilitzades a 31 de desembre de l'exercici anterior en el compte de «Creditors per operacions pendents d'aplicar a pressupost», o equivalents en els termes que estableix la normativa comptable i pressupostària que és aplicable, i a cancel·lar, amb posterioritat, la resta d'obligacions pendents de pagament amb proveïdors, comptabilitzades i aplicades a tancament de l'exercici anterior.

b) En cas que, ateses les obligacions que esmenta la lletra a) anterior, l'import assenyalat a la lletra a) anterior es mantingui amb signe positiu i la corporació local opti a l'aplicació del que disposa la lletra c) següent, s'ha de destinar, com a mínim, el percentatge d'aquest saldo per amortitzar operacions d'endeutament que estiguin vigents que sigui necessari per tal que la corporació local no incorri en dèficit en termes de comptabilitat nacional en l'esmentat exercici 2014.

c) Si complert el que preveuen les lletres a) i b) anteriors la corporació local té un saldo positiu de l'import que assenjala la lletra a), aquest es pot destinar a finançar inversions sempre que al llarg de la vida útil de la inversió aquesta sigui financerament sostenible. A aquests efectes la llei determina tant els requisits formals com els paràmetres que permetin qualificar una inversió de financerament sostenible, per a la qual cosa es valora especialment la seva contribució al creixement econòmic a llarg termini.

Per aplicar el que preveu el paràgraf anterior, a més és necessari que el període mitjà de pagament als proveïdors de la corporació local, d'acord amb les dades publicades, no superi el termini màxim de pagament que preveu la normativa sobre morositat.

3. Excepcionalment, les corporacions locals que en l'exercici 2013 compleixin el que preveu l'apartat 1 respecte de la liquidació del seu pressupost de l'exercici 2012, i que a més en l'exercici 2014 compleixin el que preveu l'apartat 1, poden aplicar l'any 2014 el superàvit en comptabilitat nacional o, si és menor, el romanent de tresoreria per a despeses generals resultant de la liquidació de 2012, de conformitat amb les regles que conté l'apartat 2 anterior, si així ho decideixen per acord del seu òrgan de govern.

4. L'import de la despesa feta d'acord amb el que preveuen els apartats dos i tres d'aquesta disposició no es considera despesa computable als efectes de l'aplicació de la regla de despesa definida a l'article 12.

5. En relació amb exercicis posteriors a 2014, mitjançant la Llei de pressupostos generals de l'Estat es pot habilitar, atenent la conjuntura econòmica, la pròrroga del termini d'aplicació que preveu aquest article.»

Setze. Es modifica la disposició final segona, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final segona. *Desplegament normatiu de la Llei.*

1. Es faculta el Consell de Ministres en l'àmbit de les seves competències per dictar totes les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per desplegar la present Llei, així com per acordar les mesures necessàries per garantir la implantació efectiva de les previsions d'aquesta Llei. En particular, per reial decret del Consell de Ministres s'han de desplegar les condicions i el procediment de retenció dels imports a satisfer pels recursos dels règims de finançament de les comunitats autònomes per pagar directament als proveïdors, així com la resta de mesures necessàries per aplicar el que disposa aquesta Llei en relació amb la sostenibilitat del deute comercial.

2. Per fer efectiu el compliment del principi de transparència, mitjançant ordre del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, amb l'informe previ del Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes i de la Comissió Nacional de l'Administració Local s'han de determinar les dades i els documents objecte de publicació periòdica per a coneixement general, els terminis per a la seva publicació, i la manera en què aquells s'hagin de publicar.

3. Per ordre del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, amb l'informe previ del Consell de Política Fiscal i Financera, s'ha de desenvolupar la metodologia de càlcul del període mitjà de pagament a proveïdors de les administracions públiques d'acord amb criteris homogenis i que ha de tenir en compte els pagaments efectuats i les operacions pendents de pagament.

4. Les normes d'elaboració dels pressupostos generals de l'Estat així com dels escenaris pressupostaris plurianuals s'han d'aprovar per ordre del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

5. Les disposicions reglamentàries dictades per l'Administració General de l'Estat en desplegament d'aquesta Llei que tinguin el caràcter de bàsiques ho han d'indicar expressament.»

Article segon. *Modificació de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes.*

S'incorpora un nou apartat 3 a la disposició addicional vuitena de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vuitena. *Deducció o retenció dels recursos del sistema de finançament de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia.*

3. La deducció o retenció que faci l'Estat dels imports satisfets per tots els recursos dels règims de finançament per satisfer les obligacions de pagament que les comunitats autònomes tinguin amb els seus proveïdors, en els supòsits que preveu l'article 20 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, i que comprèn els costos associats a la seva gestió, no pot excedir la diferència entre l'import previst a l'article 18.4 de l'esmentada Llei orgànica i l'import que la comunitat autònoma hagi dedicat al pagament a proveïdors per poder reduir el seu període mitjà de pagament.»

Disposició addicional primera. *Publicació del període mitjà de pagament.*

Transcorregut un mes des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei totes les administracions públiques i les seves entitats i organismes vinculats o dependents han de publicar en el seu portal web el seu període mitjà de pagament a proveïdors i han d'incloure en el seu pla de tresoreria immediatament posterior a aquesta publicació les mesures de reducció del seu període mitjà de pagament a proveïdors per complir el termini màxim de pagament que preveu la normativa sobre morositat.

Disposició addicional segona. *Mesures de suport a l'esdeveniment d'excepcional interès públic «Campionat del Món de Vela Olímpica Santander 2014.»*

Amb efectes des de l'1 de juliol de 2014 fins al 30 de setembre de 2014, el Comitè Organitzador del «Campionat del Món de Vela Olímpica Santander 2014», les administracions i entitats que el componen, les entitats de dret privat que, si s'escau, aquest creï per servir de suport als seus fins, les entitats que tinguin els drets d'explotació, organització i direcció del Campionat del Món així com els equips participants estan exempts de l'obligació de pagament de les següents taxes i tarifes, en relació amb les activitats de preparació, organització i celebració de l'esdeveniment:

I. Taxes estatals.

Taxes del Text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre:

- Taxa d'ocupació.
- Taxa d'activitat.
- Taxa del vaixell (T1).
- Taxa del passatge (T2).
- Taxa de la mercaderia (T3).
- Taxa de la pesca fresca (T4).
- Taxa de les embarcacions esportives i d'esbarjo (T5).
- Taxa per utilització especial de la zona de trànsit (T6).

Taxes de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes:

- Cànon en relació amb l'ocupació o l'aprofitament del domini públic maritimoterrestre estatal en virtut d'una concessió o autorització.
- Taxes com a contraprestació d'activitats dutes a terme per l'Administració.

Taxa per utilització privativa o aprofitament especial de béns del domini públic estatal.

II. Tarifes per serveis del Text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre:

- Tarifes per serveis comercials prestats per les autoritats portuàries.
- Tarifa fixa de recepció de residus generats per vaixells.

El Comitè Organitzador «Campionat del Món de Vela Olímpica Santander 2014», les administracions i entitats que el componen i les entitats de dret privat que, si s'escau, aquest creï per servir de suport als seus fins tenen dret als beneficis en matèria d'honoraris i aranzels notariais i registrals previstos per a les administracions que l'integren.

Disposició addicional tercera. *Control d'entitats d'administracions públiques no subjectes a auditoria.*

En les entitats de les administracions públiques no subjectes a auditoria de comptes s'han d'efectuar anualment els treballs de control necessaris per, mitjançant tècniques d'auditoria, verificar l'existència d'obligacions derivades de despeses fetes o béns i serveis rebuts per als quals no s'ha produït la imputació pressupostària.

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de proposar la metodologia a utilitzar per dur a terme els esmentats treballs de control que, en tot cas, ha de ser aprovada en cada àmbit pels respectius òrgans de control intern.

Disposició addicional quarta.

Primer. L'apartat k de l'article 48 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, queda amb la redacció següent:

«Per assumptes particulars, quatre dies cada any».

Segon. La limitació que l'apartat tres de l'article 8 del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, estableix respecte als convenis, pactes i acords per al personal funcionari i laboral de les administracions públiques i els seus organismes i entitats, vinculats o que en depenen, s'ha d'entendre referenciada a la nova redacció que en fa l'article 48 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, de conformitat amb l'apartat primer d'aquesta disposició.

Disposició transitòria. *Aplicació de les modificacions tributàries incloses en la disposició final segona «Modificació del Text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant» a les concessions i autoritzacions atorgades abans de l'entrada en vigor de la disposició esmentada.*

A les concessions i autoritzacions atorgades abans de l'entrada en vigor de la disposició final segona d'aquesta Llei els són aplicables les modificacions que estableix l'esmentada disposició final en els elements determinants de la quantia de les taxes d'ocupació i d'activitat, amb l'excepció de les modificacions del règim de bonificacions a la quota de la taxa d'ocupació de l'article 181, introduïdes per aquesta disposició final, que no els són aplicables.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat de l'Estat.*

El primer paràgraf de l'article 53.3 queda redactat en els termes següents:

«En els municipis de gran població i a les ciutats amb estatut d'autonomia el ple de la corporació o les seves assemblees respectives poden assignar a l'exercici exclusiu de les funcions que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 part dels funcionaris que hi pertanyin, que tindran la consideració d'agents de l'autoritat, subordinats als membres dels respectius cossos de policia local, sense integrar-los en les forces i cossos de seguretat i de manera que això no comporti un increment en el nombre d'efectius ni en els costos de personal.»

Disposició final segona. *Modificació del Text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre.*

Es modifiquen els articles 166, 177, 178, 181, 190 i 214 del Text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre, en el sentit següent:

U. L'apartat 1 de l'article 166 queda redactat en els termes següents:

«1. Amb l'objecte que es pugui prendre en consideració l'estructura de costos de cada autoritat portuària i garantir el principi d'autosuficiència economicofinancera, en un marc de competència lleial entre ports, cada autoritat portuària pot proposar en el marc del pla d'empresa anual tres coeficients correctors que s'han d'aplicar respectivament a les quanties bàsiques de les taxes del vaixell (T-1), del passatge (T-2) i de la mercaderia (T-3), amb els límits següents:

- a) Els coeficients correctors proposats no poden ser superiors a 1,30.
- b) En cas que algun dels coeficients correctors proposats sigui més petit que la unitat, la rendibilitat mitjana dels tres exercicis immediatament anteriors a l'any en què s'acordi el pla d'empresa, si s'han aplicat els nous coeficients correctors proposats, ha de ser positiva.
- c) En cas que algun dels coeficients correctors proposats sigui més gran que la unitat, la rendibilitat mitjana dels tres exercicis immediatament anteriors a l'any en què s'acordi el pla d'empresa, si s'han aplicat els nous coeficients correctors proposats, no ha de ser superior a l'objectiu de rendibilitat anual establert per al conjunt del sistema portuari.
- d) En cas que algun dels coeficients correctors proposats sigui més petit que 0,70, la rendibilitat mitjana dels tres exercicis anteriors a l'any en què s'acordi el pla d'empresa, si s'han aplicat els nous coeficients correctors proposats, no ha de ser inferior a l'objectiu de rendibilitat anual establert per al conjunt del sistema portuari.
- e) La diferència entre els coeficients correctors proposats no pot ser més gran que 0,30.

A aquests efectes s'entén per rendibilitat mitjana dels tres exercicis el quocient de dividir la mitjana dels resultats de l'exercici dels tres anys corresponents, calculats d'acord amb el que disposa la lletra a) de l'article 157 d'aquesta Llei, per la mitjana dels actius no corrents nets mitjans dels exercicis esmentats, calculats d'acord amb el que disposa la lletra b) de l'article 157 d'aquesta Llei.

En cas que per a l'exercici d'aplicació dels coeficients correctors la Llei de pressupostos generals de l'Estat o una altra que, si s'escau, s'aprovi a aquests efectes introdueixi revisions en les quanties bàsiques de les taxes d'utilització, d'acord amb el que preveuen els articles 202, 210, 217, 229 i 235 d'aquesta Llei, o modificacions dels tipus de gravamen de la taxa d'ocupació que estableix l'article 176, als efectes del càlcul de la rendibilitat dels tres exercicis immediatament anteriors, s'ha de tenir en compte l'impacte que sobre els ingressos d'aquests períodes hagin tingut les revisions i modificacions esmentades.

No obstant els límits anteriors, les autoritats portuàries que hagin subscrit un conveni de normalització financera, en els termes que preveu l'article 160.3 d'aquesta Llei, han d'aplicar en tot cas coeficients correctors superiors a la unitat i inferiors a 1,30. Aquests coeficients correctors els ha d'acordar l'autoritat portuària amb Ports de l'Estat en el marc del pla d'empresa corresponent.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 177 ha de tenir la redacció següent:

«2. A través de la Llei de pressupostos generals de l'Estat o una altra que, si s'escau, s'aprovi a aquests efectes, es pot procedir a la variació dels valors aprovats quan es justifiqui per variacions en els costos o en les condicions de

demanda. Aquests elements s'han d'avaluar d'acord amb l'eficiència econòmica i la bona gestió empresarial, i en cap cas s'han de considerar els costos associats a la mà d'obra, els costos financers, les despeses generals o d'estructura ni el benefici industrial, quan siguin imputables a decisions de les mateixes empreses o agents econòmics. Les variacions han d'estar adequadament justificades en una memòria econòmica específica per a aquest fi.

L'actualització no és aplicable quan, per causes imputables a l'autoritat portuària, la valoració dels terrenys i les aigües del port no hagi estat revisada tot i ser procedent de conformitat amb el que disposa el següent apartat d'aquest article.

L'actualització del valor dels terrenys i les aigües del port no afecta les concessions i les autoritzacions atorgades, sense perjudici de l'actualització de la quantia de la taxa d'acord amb el que preveu l'article següent.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 178 queda redactat en els termes següents:

«1. L'autoritat portuària ha de reflectir en les condicions de la concessió o autorització la quota íntegra de la taxa.

A través de la Llei de pressupostos generals de l'Estat o una altra que, si s'escau, s'aprovi a aquests efectes, es pot procedir a la variació de la quota íntegra de la taxa, pel que fa a l'ocupació de terrenys i aigües, quan es justifiqui per variacions en els costos o en les condicions de demanda. Aquests elements s'han d'avaluar d'acord amb l'eficiència econòmica i la bona gestió empresarial, i en cap cas s'han de considerar els costos associats a la mà d'obra, els costos financers, les despeses generals o d'estructura ni el benefici industrial, quan siguin imputables a decisions de les mateixes empreses o agents econòmics. Les variacions han d'estar adequadament justificades en una memòria econòmica específica per a aquest fi.»

Quatre. Es modifica la lletra f) de l'article 181 i s'afegeix una nova lletra h) en els termes següents:

1. La lletra f) de l'article 181 ha de tenir la redacció següent:

«f) Quan el titular de la concessió executi al seu càrrec l'obra civil corresponent a infraestructures, rebliments, obres de consolidació i millora del terreny, superestructures i instal·lacions destinades a usos portuaris, per un termini d'execució mínim de tres mesos i superfície mínima de 1.000 metres quadrats: l'import d'aquesta bonificació ha de ser del 95 per cent de la quota de la taxa, aplicada a la liquidació corresponent a la superfície sobre la qual es porten a terme les obres i durant el seu període d'execució, fins a la data de la finalització establerta per l'autoritat portuària en aprovar el projecte, o establerta en el títol concessional, amb un màxim de dos anys, de conformitat amb el següent:

- El concessionari l'ha de sol·licitar abans de l'inici de les obres.
- En la superfície sobre la qual s'executin les obres no ha de tenir lloc cap activitat d'exploatació per la qual el concessionari pugui obtenir un benefici econòmic.
- Les obres han de correspondre a un projecte aprovat per l'autoritat portuària.
- El concessionari ha d'estar al corrent de les seves obligacions concessionals, en especial les relatives a compromisos d'inversió, abonament de taxes portuàries, i si s'escau compromisos de política comercial.
- El concessionari no s'ha de trobar en situació d'impagament de taxes, ni tenir incoat expedient sancionador o de caducitat de la concessió o suspensió o extinció de la llicència.
- En el supòsit que el projecte prevegi l'execució de l'obra per fases, cada una de les fases s'ha de considerar per separat a l'hora d'aplicar la bonificació.

– En el supòsit que el concessionari incompleixi algun d'aquests requisits, la bonificació queda automàticament extingida i el concessionari ha d'abonar a l'autoritat portuària les quantitats bonificades més els interessos corresponents.»

2. S'afegeix una lletra h) a l'article 181, que queda redactada de la manera següent:

«h) Quan l'objecte de la concessió consisteixi en un terminal de manipulació de mercaderies o de passatgers i el títol concessional disposi la realització per part del concessionari de molls, pantalans, estacades d'amarrada o altres obres d'atracada i amarratge, així com obres de dragatge de primer establiment associades amb aquestes: la quantia de la bonificació es determina en funció de la inversió feta per aquests conceptes, de conformitat amb els criteris següents:

$$b = (Ca \cdot 100) / (Vt \cdot S \cdot t \cdot n) \quad (b \leq 75\%)$$

on:

b = Bonificació (%) arrodonida a la primera xifra decimal, aplicable des del moment de finalització de les obres, segons el termini aprovat.

Ca = Cost de les obres establert per l'autoritat portuària (€), calculat en el moment de l'atorgament de la concessió.

Vt = Valor de la superfície concedida als efectes de la concessió de domini públic (€/m²) en el moment d'atorgament de la concessió.

S = Superfície concedida (m²).

t = Tipus de gravamen anual (%) fixat en l'atorgament de la concessió.

n = Termini restant de la concessió en el moment de finalització de les obres.

En cas que es produeixin simultàniament obres de rebliment o de consolidació o millora, així com obres d'atracada i amarratge, a càrrec del concessionari, la bonificació és la suma de les obtingudes d'acord amb el que disposen els apartats a) i h) d'aquest article, sense que la suma global pugui superar el 75%.

Les bonificacions atorgades no són aplicables a les pròrrogues que, si s'escau, es puguin atorgar, sense perjudici de les noves bonificacions que, eventualment, es puguin establir per noves inversions per aquests mateixos conceptes per a les concessions prorrogades.»

Cinc. L'article 190 queda redactat en els termes següents:

«Article 190. *Actualització de la base imposable.*

Quan la base imposable de la taxa no es fixi en funció de la xifra o del volum de negoci, a través de la Llei de pressupostos generals de l'Estat o una altra que, si s'escau, s'aprovi a aquests efectes, es pot procedir a la variació del tipus de gravamen quan es justifiqui per variacions en els costos o en les condicions de demanda. Aquests elements s'han d'avaluar d'acord amb l'eficiència econòmica i la bona gestió empresarial, i en cap cas s'han de considerar els costos associats a la mà d'obra, els costos financers, les despeses generals o d'estructura ni el benefici industrial, quan siguin imputables a decisions de les mateixes empreses o agents econòmics. Les variacions han d'estar adequadament justificades en una memòria econòmica específica per a aquest fi.»

Sis. Es modifica la lletra a) de l'article 214 en els termes següents:

«a) Quan es tracti de mercaderies i elements de transport en operacions exclusivament d'entrada o sortida marítima la quota íntegra de la taxa es calcula d'acord amb algun dels règims següents:

1r Règim d'estimació simplificada: per als vehicles que es transportin com a mercaderies i per a les mercaderies transportades en els elements de transport que s'indiquen a continuació, la quota íntegra és el resultat d'aplicar a cada element de transport o a cada vehicle que es transporti com a mercaderia embarcat o desembarcat la quantitat obtinguda com a producte dels coeficients indicats a la taula següent per la quantia bàsica (M) i pel coeficient corrector de la taxa de la mercaderia que correspongui d'acord amb el que disposa l'article 166.

Element de transport tipus carregat o descarregat	Coefficient
Contenedor ≤ 20' (inclosa si s'escau una plataforma de transport de fins a 6,10 metres)	10,00
Vehicle rígid, amb caixa o plataforma, de fins a 6,10 metres	10,00
Contenedor > 20' (inclosa si s'escau una plataforma de transport més gran de 6,10 metres)	15,00
Semiremolc i remolc	15,00
Vehicle rígid amb caixa o plataforma més gran de 6,10 metres.	15,00
Vehicle articulat amb caixa o plataforma de fins a 16,50 metres de longitud total.	15,00
Vehicle rígid amb remolc (tren de carretera)	25,00
Vehicles que es transportin com a mercaderies:	
Vehicle de fins a 2.500 kg de pes.	0,50
Vehicle de més de 2.500 kg de pes	2,00

Als elements de transport que vagin buits, a excepció dels vehicles que es transportin com a mercaderies, se'ls aplica la quota que preveu l'apartat a).2n.2.

Aquest règim s'aplica a sol·licitud del subjecte passiu a la totalitat de la seva càrrega transportada en elements de transport corresponent a una mateixa operació d'embarcament o desembarcament, en un mateix vaixell.

2n Règim per grups de mercaderies: la quota íntegra de la taxa és el resultat de sumar les quantitats que, si s'escau, resultin dels conceptes següents:

2n 1 Aplicar a cada tona de càrrega embarcada o desembarcada la resultant del producte de la quota bàsica (M) pel coeficient corrector de la taxa de la mercaderia que correspongui en virtut de l'article 166, i pels coeficients indicats a la taula següent, en funció del grup al qual pertanyi la mercaderia de conformitat amb el que estableix l'annex III d'aquesta Llei:

Grup de mercaderia	Coefficient
Primer	0,16
Segon	0,27
Tercer	0,43
Quar	0,72
Cinquè	1

2n 2 Aplicar, si s'escau, a cada unitat o tona, embarcada o desembarcada, d'envàs, embalatge, contenidor, cisterna o un altre recipient o element de transport que tingui o no el caràcter de perdut o efímer i que s'utilitzi per contenir les mercaderies en el seu transport, així com als vehicles, als remolcs i semiremolcs que, com a tals elements de transport terrestre, buits o no de mercaderies, la resultant de multiplicar la quantia bàsica (M) pel coeficient corrector de la taxa de la mercaderia que correspongui en virtut de l'article 166 i pels coeficients indicats a la taula següent:

Element de transport tipus carregat o descarregat	Coefficient
Contenedor ≤ 20' (inclosa si s'escau una plataforma de transport de fins a 6,10 metres) (per unitat)	0,90
Vehicle rígid, amb caixa o plataforma, de fins a 6,10 metres (per unitat)	0,90
Plataforma de fins a 6,10 metres (per unitat)	0,90
Contenedor > 20' (inclosa si s'escau una plataforma de transport més gran de 6,10 metres) (per unitat)	1,80
Semiremolc i remolc (per unitat)	1,80
Vehicle rígid, amb caixa o plataforma, més gran de 6,10 metres (per unitat)	1,80
Vehicle articulat amb caixa o plataforma de fins a 16,50 metres de longitud total (per unitat)	1,80
Plataforma de més de 6,10 metres (per unitat)	1,80
Capçals tractors (per unitat)	0,60
Vehicle rígid amb remolc (tren de carretera) (per unitat)	2,90
Altres no inclosos en els conceptes anteriors (per tona)	0,50

2n 3 Quan l'element de transport buit tingui la condició de mercaderia és aplicable la quantia que resulti d'aplicar aquest règim en funció del seu pes i del grup al qual pertanyi d'acord amb el que estableix l'annex III d'aquesta Llei, i no és aplicable el règim d'estimació simplificada, excepte en el cas dels vehicles que es transportin com a mercaderia, als quals se'ls pot aplicar aquest règim d'estimació simplificada.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.*

Els paràgrafs f) i n) de l'article 28 de la Llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern, queden redactats en els termes següents:

«f) L'incompliment de l'obligació de destinar íntegrament els ingressos obtinguts per sobre dels previstos en el pressupost a la reducció del nivell de deute públic de conformitat amb el que preveu l'article 12.5 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, i l'incompliment de l'obligació de la destinació del superàvit pressupostari a la reducció del nivell d'endeutament net en els termes que preveuen l'article 32 i la disposició addicional sisena de la Llei esmentada.

n) La no-adopció en el termini previst de l'acord de no-disponibilitat a què es refereixen els articles 20.5.a) i 25 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, així com la no-constitució del dipòsit que preveu l'esmentat article 25 de la mateixa Llei, quan així s'hagi sol·licitat.»

Disposició final quarta. *Importacions de productes d'avituellament a les Illes Canàries que es destinin al seu subministrament a determinats vaixells i aeronaus.*

S'admeten amb franquícia de drets d'importació les mercaderies de tercers països, sempre que aquestes mercaderies es destinin a operacions exemptes de l'impost general indirecte canari en virtut del que disposa el número 6è de l'apartat 1 de l'article 14 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries.

També, en el cas de mercaderies que estiguin dins de l'àmbit d'aplicació de l'impost sobre combustibles derivats del petroli, s'admeten amb franquícia de drets d'importació les procedents de tercers països, sempre que aquestes mercaderies es destinin a operacions exemptes de l'impost esmentat en virtut del que disposa la lletra a) de l'article 10 de la Llei 5/1986, de 28 de juliol, de l'impost especial de la Comunitat Autònoma de

Canàries sobre combustibles derivats del petroli, per als supòsits a què es refereixen les lletres c) i d) de l'apartat 2 de l'article 11 de la mateixa Llei.

Disposició final cinquena. *Caràcter ordinari de determinades disposicions.*

La disposició addicional tercera. Control d'entitats d'administracions públiques no subjectes a auditoria; la disposició addicional segona. Mesures de suport a l'esdeveniment d'excepcional interès públic «Campionat del Món de Vela Olímpica Santander 2014»; la disposició addicional quarta; la disposició final tercera. Modificació de la Llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern; la disposició final quarta. Importacions de productes d'avituallament a les Illes Canàries que es destinin a subministrament a determinats vaixells i aereaus; la disposició final segona, sobre «Modificació del Text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant», i la disposició transitòria, sobre aplicació de la modificació de l'esmentat Text refós a les concessions i autoritzacions atorgades abans de l'entrada en vigor de la modificació esmentada, tenen caràcter de llei ordinària.

Disposició final sisena. *Incorporació de dret comunitari.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva 2011/85/UE del Consell, de 8 de novembre de 2011, sobre els requisits aplicables als marcs pressupostaris dels estats membres.

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». No obstant això, la disposició final segona, sobre «Modificació del Text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant», i la disposició transitòria, sobre aplicació de la modificació de l'esmentat Text refós a les concessions i autoritzacions atorgades abans de l'entrada en vigor de la modificació esmentada, entren en vigor l'1 de gener de 2014.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 20 de desembre de 2013.

JUAN CARLOS R.

La presidenta del Govern en funcions,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN